

Tanácskozott a KISZ Központi Bizottsága

Kedden ülést tartott a KISZ Központi Bizottsága. A tanácskozáson részt vett és felszólalt Baranyai Tibor, az MSZMP KB osztályvezető-helyettese. Az első napirendi pont keretében dr. Maróthy László, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, az ifjúsági szövetség Központi Bizottságának első titkára tájékoztatta a megjelenteket az MSZMP Központi Bizottságának október 12-i üléséről.

A testület ezután megtárgyalta és elfogadta a XI. VIT magyar nemzeti előkészítő bizottságának a Világifjúsági és Diák találkozóiról, a magyar delegáció tevékenységéről és a fesztivál hazai előkészítéséről szóló jelentését.

A jövő évi értékelő és vezetőségválasztó, illetve a mozgalmi élet indító taggyűlések, s a munkahelyi, tanintézet, a fegyveres erőknél és testületknél soron következő küldöttgyűlések megtartására szóló javaslatot. Deák Gábor, a Központi Bizottság titkára terjesztette elő. A testület úgy határozott, hogy 1979 tavaszán tartóssék meg szerte az országban az értékelő-vezetőségválasztó, és az új mozgalmi élet indító tag-

gyűléseket és küldöttgyűléseket. A tanintézeti, kollégiumi alapszervezetek tervező taggyűléseit ősze tartják meg.

A KISZ Központi Bizottsága az, Össz-szövetségi Lenini Komszomol fennállásának 60. évfordulója alkalmából levélben köszöntötte a Komszomol Központi Bizottságát. Üdvözlésében a Központi Bizottság hangsúlyozta: a Komszomol hat évtizedes története a tapasztalatok gazdag tárháza, amelyből a békéért, az emberiség boldog jövőjéért, a népek felszabadításáért küzdő fiatalok bizalommal meríthetnek. Ez az évforduló nemcsak a szovjet nép, a szovjet ifjúság, hanem a haladó fiatalok, a haladó nemzetközi ifjúsági mozgalom ünnepe is. A magyar ifjúság internacionalista örökségének tekintik a magyar és a szovjet nép, a magyar és a szovjet ifjúság, a testvéri ifjúsági szövetségek igaz barátságát. A KISZ Központi Bizottsága a 60. évforduló alkalmából további sikereket kívánt a szovjet fiataloknak, a komszomolistáknak, az SZKP XXV. és a Komszomol XVIII. kongresszusán hozott határozatok végrehajtásában, a kommunizmus építésében.

Egészségügyi szakdolgozók képzése

A szocialista társadalom igényeinek megfelelő szakemberképzés megalapozása az iskola feladata, megnőtt azonban a munkahelyek szerepe is a szakmai műveltség kiépítésében, folyamatos felfrissítésében, a továbbképzésben. A kórház, a rendelő napjainkban nevelési, oktatási intézmény is egyben — hangsúlyozta megnyitójában Hutas Imre egészségügyi miniszterhelyettes, a szocialista országok egészségügyi szakértőinek kedden, a Gellért-szállóban kezdődött konferenciáján. Bulgária, Csehszlovákia, Lengyelország, az NDK, Románia, a Szovjetunió és hazánk szakértői az egészségügyi szakdolgozók képzés és továbbképzés időszerű kérdéseit tekintik át.

Az egészségügyi miniszterek öt évvel ezelőtt Kubában megtartott XIV. konferenciáján javasolták: a hatékonyabb együttműködés érdekében a szakértők adjanak átfogó képet a szocialista országok szakképzésének helyzetéről. Az összefoglaló referátumot hazánk delegációja most a budapesti tanácskozás elé terjesztette.

A referátumot a háromnapos tanácskozáson a szakértők tájékoztatókkal egészítik ki.

Beszéljünk a fejekről!

Nemzeti kincsünk nagyobbik fele a fejekben van. Kiaknázni könnyű, sem ferde fúrás, sem vízviszanyomás nem szükségeltetik hozzá, mint az olajkutaknál néha, sőt, tölég és vízbetörés sem fenyeget, amikor az agy termel. Azt nem merném mondani, hogy okosabbak lennénk, mint más népek, de az biztos, hogy vannak még tartalékaink. Olyan bányák, minél többet veszünk ki belőle, annál többre számíthatunk később is. Ha viszont leáll a műszak, igen nehéz újra kezdeni.

Nikolájnak hívták azt a hadifoglyot, akivel az utca gyerekei megosztották a nyelvtanulást minden nehézségét. Úgy mondtuk, mint a vízfolyás, hogy agyán, dvá, tri, és kórusban neveltünk, amikor addig jutott, hogy et. Tekerte a nyakát hozzá, jelezte, tudja, hogy őt az igazandiból, de nem tudja mondani. Mégis ő tanult meg hamarabb magyarul, és a szomszéd is állója közöttben magyarázta, hogy náluk nem mennek el dolgozni, márhalet őrizni a gyerekek sem nyolc, sem tíz, de még tizenhat éves korukban sem, hanem tanulnak. Az idősebbek, akik odaától egészen más feléket hallottak, nagyot néztek erre, és azt mondták, ez a Nikoláj megbolondult, vagy legalábbis hazudik. Olyan világ soha nem lesz, hogy a gyerek ne kezdjen dolgozni, amikor elbírja a libakergető rongyost, vagy fogni tudja a vasvillát. Azt is mondták, mert sokat beszéltek azért róla, hogy egyenesen baj lenne, ha úgy lenne, mert az a sok tanulás az egészséges agynak biztosan megártana.

Azóta régen tudják, akik még életben vannak közülük, hogy nem árt a tanulás, és a tizenhat éves gyerekek az iskolapadoknak legföljebb a felét ülték végig. Jóval többet tanult a mi korosztályunk, mint az előtünk járók, törvényszerű, hogy a fejekben több használható nyersanyag van, mint azelőtt volt.

Annyit emlegetem a bányát, meg a nyersanyagot, meg kell mondanom, honnan jutott eszembe éppen a fejek kapcsán. A meddőhányóról. A kiaknázatlan fejekről. A benzinkutas tanárról és társairól. Könnyű lenne elvinni ismét rajtuk a port — legtöbbször meg is érdemelnék —, de félek, nem azokba töltötték csak hiába a tudományt, akik hátat fordítanak nekik. Aki szélcsönDES íróasztala mellett húzódik meg, és mindent megcsinál, amit más is megtehetne, de semmibe nem vagy bele, amiért birkóznia kéne, azt hiszem, nagyobb veszteség. Az ilyenből több van, mint a benzinkutasból.

Persze, az ész nem csupán diplomával méri, magához való józan logikája a favágónak is van, és a csőszelő szakiparosnak is. Ők kihasználják-e teljes képességeiket? Sok ága-boga van a kérdésnek, rá felelni csak nagyon okos ember

tudna. Maradjunk meg két szerkesztőségi beszélgetésnél, és ne általánosítsunk. Bejön valaki egészen más ügyben, és azt mondja, nem érti. Végigment az egyik utcán, látta, hogy a kiszáradt kis csemetéket piros pemzivel befestették. Kővetkeztetése: kivágják majd őket. Mindennel egyetért, ültetnek helyébe újat, azzal talán nagyobb szerencsénk lesz. Elkezdte számígtatni: elment valaki a boltba, megvette a festéket. Számja ide, bevételi bizonylat, kiadási bizonylat, az ecsettel ugyanez, aztán munkalapot állítottak ki neki, valamilyen igazlító bizottsághoz csatlakozott, és amikor azt mondták, ide tegye a jelet, akkor oda tette. Jön majd a baltás ember, aki kivágja, vagy az ásós ember, aki kiássa. Ők is kapnak munkalapot, beütemezik a munkát, ki szállnak, föltekintik a helyzetet, és elkezdik vágni az utca néhány száraz fácskáját. Mondtam neki, ne mondja tovább, mert egyáltalán nem biztos, hogy ennyire bonyolult az ügy, de leállított. Akárhogy van is, lehetne másképpen is. Csak egy olyan ember kellene, aki szereti a fát, és meg tudja különböztetni az élő a száraztól. Kezébe adnák a kisbaltát, menne végig, kicsit lehajolna, oda csapna, és lépne tovább. Van olyan ember, amelyik meg is tudná számolni, mennyit kell majd hozni csemetéültetés idején.

S mit mondhattam volna? Ilyen ember biztosan van. Ennek az embernek a képességei nincsenek kihasználva, mondja ő. Küldeném megint illetékes helyre, hiszen látni rajta, hogy ráér, boldogtison másokat, de hangoztatja, csak azért jött, hogy gondolkozzunk. Kérésének eleget téve gondolkodtunk. A kihasználatlan fejekről.

A másik ember berkekben járatosabb, ő nem az utcából ítél, belelát a házakba is. Azt mondja, nem érti a szerelőket. Ott van a ház, fűtést úgy tervezték meg, hogy fölülről lefelé csorog az víz. Fűtőnének, de nem megy. Mindenhol vizsgálgják, egyszer aztán kiderül, ott megy be a víz, ahol ki kellene jönnie. Fordítva kötötték be. Pedig aki csinálta, szakember. Egy másik házban gumicsizmát dugtak a lefolyóba.

Hogy lehet őket felügyelet nélkül hagyni? Hogy nem lehet megmondani nekik, a gumicsizma nem arra való? Száz pallér is kevés lenne ide. A garanciális javítások zöme onnan ered, hogy valaki rosszul dolgozott. Mivel a hibák láncolatban jönnek, ki lehet találni, ott láncolatban

rosszul dolgoztak. Pedig értenek a munkájukhoz, különben nem bíznák rájuk. Ezeknek az embereknek mi van a fejében? Bevallom, nem tudtam rá semmit mondani.

Gondolkodó nép vagyunk, másik példával is arra kényszerítenek, hogy gondoljak bele. Azt a házat idezik meg poraiból, amelyiket kifestettek sok-sok pénzért, azután pedig lebontották. A magyarázat: kevés a szakértő, gyorsan halad a tatarozás, nem volt idejük megnézni. Olyan tiszta érv ez, be is lehet iktatni. Az én emberem azonban nem iktatóban dolgozik, ennél fogva azt mondja, a lakónál jobb szakértő dűledező ház esetén nincsen. Lehetetlennek tartja, hogy tíz év óta nem azt lesték szegény házbellek, mikor rogyik rájuk a padlás. Nem szakértő kellett volna ide, hanem egyetlenegy nyitott fül. Tehát nem is az egész fej, csak annak kicsi része.

Akármelyik példát forgatom, az jut eszembe, Nyikoláj hihetetlen meséjének idején ezt is, azt is kinevetétek volna. Annyira műveltek lennénk már, hogy mindegyiket meg tudnánk érteni? Ha a csőszelő nem foglalkozik olyan apróságokkal, hová kösse a meleg víz csövét, és ellenőrző közeg kellene, hogy a rossz gumicsizma ne kerülhessen be a lefolyóba, mert hihetetlen kellemetlenségek származnak belőle, akkor el kell hinnem, a száraz csemeték kivágását se lehet rábízni akárkire. Olyan egyszerű dolog megállapítására is szakértő kell, hogy ez a ház azonnal összeomlik, vagy a festést még kibírja? Kihasználatlan fejek ütöték föl a fejüket. Hol keressük a hibát? Legelőször a saját fejünkben. Sokat tanultunk, okosabbak lettünk, de néha nem látszik meg rajtunk.

Mennyi pénzt visznek, és mennyi ember túrelmét ölrik a parlagon hagyott fejeknek, nem tudni. A három példánál az iskola költségei sem térülnek meg. A közgazdasági tudományokban kicsit is jártas ember kapásból mondja, a drága gyári gépek akkor a legdrágábbak, ha állnak. Nem gép az agy, és hazai anyagból készült, de a tétel rá is igaz. Drága fejünk akkor a legdrágább, ha nem arra használjuk, amire való. Azért tanultunk, hogy ne izmainkkal dolgozzunk rogyásig, hanem az eszünkkel könnyebben. Úgy látszik, van, aki időközben erről is lemondott, mert ez is munkának hívják.

Horváth Dezső

Közgazdasági napok '78

Kiállítás, plenáris ülés

A gazdaság kérdései mindenkit érdekelnek, ez érthető, mert ha ezekről a dolgokról van szó, mindig arra gondolunk, hogyan dolgozunk, hogyan élünk, és arra is, hogyan kellene jobban dolgozni, értelmesebben élni. A magyarról valaha azt is mondták: jogásznemzet. Ma inkább ezt lehetne mondani: közgazdász nemzet vagyunk. Ezt bizonyította az az érdeklődés is, amely a megyei közgazdasági napok nyitó rendezvényét jellemezte tegnap délután Szegeden, a Technika Házában. Itt először Keresztes Tibor, a Közgazdasági és Jogi Könyvtár igazgatója nyitotta meg azt a kiállítást, amelyen az elmúlt három évben kiadott 400 könyvet vonultatták fel. A demonstráció jelentősége: a szakkönyv munkaeszköz; információk nélkül manapság nem lehet dolgozni a gazdaság egyetlen szférájában sem. A bemutatott könyvekben felhalmozott tudásanyag természetesen csak holt tőke, alkotó erővé csak akkor válik, ha ezt a forrást céljának megfelelően használjuk.

A könyvkiállítás után plenáris üléssel kezdődött meg a közgazdasági napok rendezvénysorozata. Az egy-

A kiállítás egy részlete

begyűlteket, köztük Szabó Sandort, a megyei pártbizottság titkárát, Csonka Istvánt, a városi pártbizottság osztályvezetőjét és Prágai Tibort, a városi tanács elnökhelyettesét Nagy Lajos, a Magyar Közgazdasági Társaság Csongrád megyei szervezetének elnöke köszöntötte.

Dr. Csikós-Nagy Béla, az Országos Anyag- és Archivált elnöke tartott előadást,

a népgazdasági tervezés és az árpolitika összefüggéseiről. Elemezte, hogy a helyes árpolitika segítségével hogyan hozható egyensúlyba az export és az import aránya, hogyan érhető el a népgazdaság elé tűzött célok.

A kiállítás naponta 10-től 18 óráig tart nyitva, a Technika Házában. Az érdeklődők meg is vásárolhatják a nekik tetsző könyveket.

Együtt — Áruink Stockholmban 70 éve

A századforduló első évtizedében, 1908. október 24-én kötött házasságot Nagyszénán Tóth Antal és Molnár Erzsébet, akik kedden, tegnap ünnepelték házassági évfordulójukat. Hetven éve el egy fedél alatt az idős házaspár, akiket a családi jubileum alkalmából a nagyközség tanácsa, a helyi termelőszövetkezet, az ÁFESZ és az általános iskola üttörői, valamint a Kinizsi Pál szocialista brigád képviselői köszöntöttek. Tóth Antal 1884-ben, felesége pedig 1890-ben született. (MTI)

Áruink Stockholmban

Kedden, a stockholmi Seraton Hotelban megnyitották a magyar ruházati kiállítást. Svédország fontos kereskedelmi partnere a Hungarotex Külskereskedelmi Vállalatnak, s főleg méterárut, lent, háztartási és műszaki textilárut vásárol Magyarországtól. A kiállítás fő célja, hogy fokozza ezt a forgalmat.

A legtöbb hazai ruházati cikket a Május 1. Ruhagyár küldi Svédországba, főleg tavaszi és téli női, illetve férfikabátokat. Az első önálló magyar kiállításon és divatbemutatón a Május 1. Ruhagyáron kívül a Férfiféherne-

mú Gyár, a Daniella Kiskunhalasi Kötöttárugyár is hozott cikkeiből.

Propagandisták konferenciája

Tegnap, kedden délelőtt az MSZMP Csongrád megyei bizottságának oktatási igazgatóságán propagandistakonferenciát rendezett a szegedi járási pártbizottság. A résztvevők elsőként Jáhmí Lászlóval, a járási pártbizottság első titkárának tájékoztatóját hallgatták meg aktuális gazdaságpolitikai feladatokról. Dr. Vezér Károly, az oktatási igazgatóság tanszékvezető ta-

nára A társadalom politikai rendszere a fejlett szocializmus építésének időszakában címmel tartott előadást. Az 1978/79-es politikai oktatási év feladatait Garainé Csanádi Mária, a járási pártbizottság osztályvezetője ismertette. A konferencián ott volt Varga István, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának munkatársa is.

Munkásturizmus Nemzetközi megbeszélés Budapesten

A nemzetközi kapcsolatok kiterjesztése és erősítése mellett foglaltak állást a Szakszervezeti Világszövetség nemzetközi szociálturisztikai bizottsága kétnapos budapesti ülésének résztvevői — mondotta a tanácskozás keddi befejezése alkalmából Jean Faucher, a bizottság alelnöke, a Nemzetközi Szociálturisztikai Iroda elnöke. Az ülésen elhatározták, hogy erősítik az együttműködést a Nemzetközi Munkaügyi Hivattal (ILO), amelynek képviselője először vett részt hivatalosan a szociálturisztikai bizottság ülésén. A közlekedés és a közvetlen kapcsolat ugyanis jelentősen elősegítheti, hogy a munkáltatók is több megértést tanúsítsanak

a munkásturizmus iránt. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal jövő év őszen az emberi környezetről nagy nemzetközi tanácskozást rendez, amelyen az SZVSZ küldöttségében a szociálturisztikai bizottság képviselője is részt vesz. Erősítik a bizottság kapcsolatait az UNESCO-val, a Nemzetközi Kemping és Karaván Szövetséggel, továbbá a Bizottsághoz nem tartozó szociálturisztikai, az idegenforgalomban érdekelt más szervezetekkel is.

A tanácskozáson előkészítették a bizottság több éves munkatervét, amelynek részletes programját a jövő év tavaszán a bizottság legközelebbi ülése elé terjesztik.